

Súd: Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka: 9C/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414206307
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2014:6414206307.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom pred samosudcom JUDr. Igorom Valentom v právnej veci navrhovateľa I. P. nar. XX.XX.XXXX, bytom Ž. L. Y. S.. T. XXX/XX, zastúpený AK JUDr. Peter Rybár s.r.o. so sídlom Košice Kuzmányho 29, IČO: 47 23 44 66 proti odporcovi G. Q. D. D..O..M.. J. G. XX, W.: XX XX XX XX, zastúpený AK JUDr. Andrea Cviková s.r.o. so sídlom Bratislava Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o návrhu navrhovateľa na zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Súd rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu spoločnosti D. S. Q. D..O..M.. J. T. XX D.. X.. XX/XX/XX zo dňa XX.XX.XXXX r u š í.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o. Košice Kuzmányho č. 29, vo výške 637,72,- €, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Prostredníctvom splnomocneného advokáta navrhovateľ návrhom zo dňa 23.5.2014 sa domáhal zrušenia rozsudku D. S. D.K. X. D. D. S. Q. D..O..M.. J. T. XX D.. X.. XX/XX/XX zo dňa XX.X.XXXX a to z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a súčasne namietal platnosť rozhodcovskej doložky.

Odporca napriek riadne doručenému predvolaniu na pojednávanie sa tohto nezúčastnil, neúčast' ospravedlnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu a vo vyjadrení, ktoré bolo súdu zaslané dňa 13.8.2014 popieral dôvody uvádzané navrhovateľom pre ktoré sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku argumentujúc tým, že pri prejednaní v rámci rozhodcovského konania na návrh odporcu neboli porušené žiadnym spôsobom všeobecné záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a súčasne rozhodcovskú doložku, tak ako bola uzatvorená účastníkmi konania na samostatnej listine vo forme rozhodcovskej zmluvy dňa 25.11.2011 považoval za rozhodcovskú zmluvu platnú s konkrétne dojednanými individuálnymi podmienkami, ktorej obsah mohol navrhovateľ ako spotrebiteľ ovplyvniť a sám mal možnosť takúto rozhodcovskú zmluvu uzavrieť, resp. neuzavrieť, pričom to nebolo podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o úvere, ktorú uzatvorili účastníci konania v identický deň ako i rozhodcovskú zmluvu.

V zmysle ustanovenia § 101 ods. 2. OSP, súd realizoval pojednávanie preto v neprítomnosti odporcu.

V rámci dokazovania súd vypočul navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámil sa s predloženými listinnými dôkazmi zo strany účastníkov konania a to zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzatvorili účastníci konania, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníka, rozhodcovskou zmluvou Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2011, kartou klienta,

rozhodcovským rozsudkom Slovenského Arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou D. S. Q. D..O..M.. J. T. XX, potvrdením o doručení takéhoto rozhodnutia pre účastníkov konania písomným vyjadrením odporcu čl. 24 - 31 spisu, vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľa čl. 40 - 46 spisu, na základe čoho súd zistil nasledovný skutkový stav veci :

Nesporne odporca ako veriteľ a navrhovateľ ako dlžník uzatvorili dňa 25.11.2011 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX prostredníctvom finančného agenta I. Q. na základe ktorej zmluvy poskytol odporca navrhovateľovi úver 1.500,- € s dojednanou dobou splatnosti po dobu 42 splátok splatných vždy k 19 - temu dňu v mesiaci s mesačnou splátkou 80,37,- € predpokladanej RPMN 70,01 ročnej úrokovej sadzbe 70,01 RPMN za úver 45,66 odplatu 790,84,- € s tým, že celková čiastka pri revolvingu, ktorú dlžník musí uhradiť predstavuje sumu 1.928,88,- € a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32% s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 76,21 €. Z predloženého listinného dôkazu a to rozhodcovského rozsudku D. S. D. X. D. D. S. Q. D..O..M.. J. T. XX D.. X.. XX/XX/XX zo dňa 27.3.2014, ktorý bol doručený pre navrhovateľa dňa 16.5.2014 mal súd za preukázané, že navrhovateľovi bola uložená povinnosť zaplatiť pre odporcu sumu 1.835,48, € zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne z dlžných súm, tak ako sú uvedené vo výroku rozhodcovského rozsudku s tým, že úrok z omeškania ako i zmluvná pokuta nesmú prevýšiť sumu 1.500,- € ako i trovy rozhodcovského konania vo výške 32,40,- € a trovy právneho zastúpenia odporcu vo výške 320,91,- € / čl. 17 spisu /.

Dňa 22.5.2014 podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného advokáta na súd návrh, ktorým sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozhodcovského rozsudku.

Návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku / § 41 ods. 1. Zák. č. 244/2002 Zb. v znení noviel o rozhodcovskom konaní /.

Rozhodcovský rozsudok navrhovateľovi bol doručený 16.5.2014 a návrh na začatie konania navrhovateľ na tunajší súd podal 22.5.2014 t.j. v zákonnej prekluzívnej lehote.

Účastník rozhodcovského konania môže podať návrh, ktorým sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku na príslušnom súde len z taxatívne uvedených dôvodov v § 40 ods. 1. vyššie citovaného zákona 244/2002 Zb. o rozhodcovskom konaní. Návrh navrhovateľ na zrušenie rozhodcovského rozsudku dôvodil tým, že popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy a tiež tým, že pri rozhodovaní v rámci rozhodcovského konania boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu právu spotrebiteľa / navrhovateľa / /. Navrhovateľ tvrdil, že samotná zmluva o revolvingovom úvere tak ako bola medzi účastníkmi konania uzatvorená / čl. 11 spisu / z dôvodu, že neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2. písm. a/ b/ f/ k/ j/ Zák. č. 129/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v čase platnosti uzavretia zmluvy s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 1. nutné považovať za úver bezúročný a bezpoplatkový. Ďalším dôvodom, pre ktorý sa navrhovateľ domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku je, že popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy zo dňa 25.11.2011 / čl. spisu 12 / pretože podľa navrhovateľa rozhodcovskou zmluvou došlo k jednoznačnému zhoršeniu jeho postavenia ako spotrebiteľa a tým k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, nakoľko už len tým, že navrhovateľ ako spotrebiteľ sa dohodol pre prípad sporu na prejednávaní veci pred označeným rozhodcovským súdom, zhoršil si svoje postavenie ako spotrebiteľ, pokiaľ by vec bola prejednávaná pred všeobecným súdom v mieste jeho bydliska. Týmto poukazoval na zjavnú nerovnováhu medzi odporcom ako podnikateľským subjektom poskytujúcim pôžičky a ním ako spotrebiteľom. Len takéto dojednanie považoval navrhovateľ za závažnú zmluvnú nevyváženosť a podstatne výhodnejšie postavenie odporcu ako poskytovateľa pôžičiek vo vzťahu k navrhovateľovi ako spotrebiteľovi. Navrhovateľ tiež namietal individuálnosť dojednaní takejto rozhodcovskej zmluvy, pretože ako spotrebiteľ žiadnym spôsobom navrhovateľ nemohol ovplyvniť pred podpisom rozhodcovskej zmluvy jej obsah tak ako to tvrdil odporca. Nič na tom nemení ani skutočnosť, ktorú v konaní uvádzal odporca, že navrhovateľ mal možnosť podpísať resp. nepodpísať a eventuálne neskôr odstúpiť od takto dojednanej rozhodcovskej zmluvy. Podľa navrhovateľa s postupu odporcu, ktorý v identický deň ako samotnú zmluvu úveru dohadoval tiež rozhodcovskú zmluvu s navrhovateľom bolo dosiahnuť to, že dôjde pre prípad sporov do budúcnosti vylúčenia všeobecných súdov Slovenskej republiky a bude založená právomoc rozhodcovského súdu, ktorý na vopred pripravenej rozhodcovskej zmluve i odporca ako poskytovateľ úveru označil.

Naopak navrhovateľ takúto zmluvu osobitne nevyjednal, pokiaľ mal snahu získať úver od odporcu ako poskytovateľa úveru rozhodcovskú zmluvu i keď osobitne nevyjednal a nemohol ovplyvniť jej obsah, podpísal. Správanie odporcu považoval navrhovateľ za správanie sofistikované so snahou docieľenia konkrétneho stavu a to k založeniu právomoci konkrétneho rozhodcovského súdu bez vedomosti spotrebiteľa s potlačením jeho slobodnej vôle vyžadujúcej si informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácii o tom, čo tá ktorá voľba, konkrétne znamená. Ani samotné tvrdenie odporcu o tom, že navrhovateľ ako spotrebiteľ mal možnosť v dodatočne lehote odstúpiť od takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy nepreukazuje individuálnosť vyjednaní takejto podmienky.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 1. Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku len ak

c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy

j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Keďže súd mal za preukázané, že návrh na začatie konania zo strany navrhovateľa bol podaný v zákonnej lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi / navrhovateľovi / v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1. vyššie citovaného zákona, podrobil kontrole rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania, ktorej platnosť navrhovateľ ako spotrebiteľ popieral. Súčasne súd podrobil kontrole úverovú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 25.11.2011 s tým, či obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle Zák. č. 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z predloženej rozhodcovskej zmluvy / čl. 12 spisu / je nutné konštatovať, že táto bola vopred naformulovaná ako zmluva štandardná. Miesto rozhodcovského konania si jednostranne stanovil tak, ako je to dojednané v čl. 5 tejto zmluvy dodávateľ / odporca / spôsobom, že spotrebiteľ sa musel nezvratne podrobiť takémuto dojednaniu a tak riešiť prípadný spor medzi účastníkmi úverovej zmluvy pred rozhodcom, ktorý je pre spotrebiteľa nepredvídateľný s vážnymi pochybnosťami o objektívnosti a nestrannosti takéhoto rozhodcovského konania keďže vopred bol dodávateľom určený. Pre navrhovateľ ako spotrebiteľa sa stali záväznými také dojednania, podľa ktorých mal byť spor medzi dodávateľom a navrhovateľom ako spotrebiteľom rozhodovaný vopred konkrétnymi a uvedenými rozhodcami, čo za neprípustné kvalifikuje i ustanovenie § 617 Rakúskeho procesného kódexu / uznesenie KS Prešov 3COE 29/2010 /. Navrhovateľ prioritne namietal, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, čo je zrejme z jej vopred pripraveného formulárového znenia na ktorej skutočnosti nemení nič ani to, že sa mohol oboznámiť z takto predloženou zmluvou, avšak žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť jej obsah a preto nie je na mieste ani tvrdenie odporcu, že došlo k individuálnemu vyjednaniu pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy, pokiaľ navrhovateľ ako spotrebiteľ mal možnosť takúto zmluvu nepodpísať, resp. mal možnosť jednostranne od tejto zmluvy odstúpiť v lehote 14 dní odo dňa jej uzavretia. Naopak z citácie samotnej rozhodcovskej zmluvy i v čl. 5 nenavodzuje dojem pre navrhovateľa ako spotrebiteľa, že mal možnosť slobodne sa rozhodnúť resp. ovplyvniť, kto pre prípad z nezrovnalostí, resp. sporov medzi zmluvnými stranami tieto bude riešiť, okrem rozhodcov, ktorú sú v čl. 5 zmluvy označení.

Inštitút individuálne dohodnutej podmienky je nutné vykladať tiež v súlade s cieľom Smernice č. 93/13 EHS v zmysle, ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, pokiaľ bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nemohol ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Pokiaľ by došlo k individuálnym dojednaniám podmienky i spotrebiteľ by určité, pre neho podstatné dojednania mohol minimálnym spôsobom ovplyvňovať, čo však sa nestalo pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy medzi účastníkmi tohto konania dňa 25.11.2011. Z predloženej zmluvy nie je zrejme ani skutočnosť, na základe čoho sa navrhovateľ ako spotrebiteľ rozhodol podpísať takúto rozhodcovskú zmluvu, nie je zrejme aké informácie navrhovateľovi ako spotrebiteľovi boli poskytnuté, pričom sa malo jednať o informácie jasné, zreteľné, zrozumiteľné, čo znamená vylúčenie riešenia sporov z jurisdikcie všeobecných súdov a určenia resp. založenia právomoci na prejednávanie sporov len v rámci rozhodcovských konaní, naopak podpísanie samotnej zmluvy i keď takéto tvrdenie strana odporcu popiera navodzuje priamu súvislosť so zmluvou o úvere, ktorý poskytol odporca navrhovateľovi, obe zmluvy boli uzatvorené v identický deň. Nekalosť rozhodcovskej doložky súd vidí tiež v tom, že bol dojednaný rozhodca vo veľkej vzdialenosti od miesta trvalého bydliska navrhovateľa ako spotrebiteľa a navrhovateľ sa musel podrobiť na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy k takémuto konaniu, pričom je nutné poukázať tiež na rozhodnutie ESD Oceáno Grupo editorial SA a rocío Murciáno

Quintro / C 240/98 /. Tiež na rozsudok ESD Mostaza Carlo. Keďže navrhovateľovi nikto s odbornou starostlivosťou nevysvetlil dôsledky rozhodcovskej doložky, pričom sa jednalo o vopred pripravenú formuláciu rozhodcovskej zmluvy predloženú navrhovateľovi odporcom.

Súd konštatuje, že neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a súčasne sa prieči dobrým mravom. Pokiaľ rozhodcovské konanie prebieha na základe neplatnej rozhodcovskej doložky jedná sa o rovnaký stav ako keby rozhodcovská doložka neexistovala.

Podľa § 53 ods. 1. Občianskeho zákonníka /OZ/, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa „ neprijateľná podmienka “. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určite, jasno a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchylovať od zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, pokiaľ si zhoršuje svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 53 ods. 5. Občianskeho zákonníka / OZ /, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

S odkazom na vyššie citované ustanovenia súd považuje dojednania rozhodcovskej zmluvy práve za takúto podmienku t.j. za podmienku neprijateľnú, práve s oslabením postavenia samotného spotrebiteľa v dôsledku nie konkrétneho vyjednaní a individualizácie takéhoto dojednania rozhodcovskej zmluvy s možnosťou ovplyvnenia obsah vopred predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy zo strany navrhovateľa ako spotrebiteľa. Koncipovaná rozhodcovská zmluva tak ako bola súdu predložený spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, absencia individuálneho dojednania, nemôže byť zhojená ani tvrdeniami odporcu o tom, že v konečnom dôsledku v zmysle rozhodcovskej zmluvy mal navrhovateľ ako spotrebiteľ možnosť v lehote 14 dní odo dňa takto uzatvorenej zmluvy odstúpiť.

Súd konštatuje, že navrhovateľ ako spotrebiteľ preukázal existenciu zákonného dôvodu pre ktorý sa domáhal žalobou na súde zrušenia rozhodcovského rozsudku s odkazom na ustanovenie § 40 ods. 1. písm. c/ Zákona č. 244/2002 Zb. o rozhodcovskom konaní v platnom znení.

Ďalším dôvodom pre ktorý sa navrhovateľ domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku tak ako je citovaný na inom mieste odôvodnenia tohto rozhodnutia bola skutočnosť, že podľa navrhovateľa pri rozhodovaní v rámci rozhodcovského konania boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa / navrhovateľa/. Navrhovateľ odkazoval na predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi účastníkmi konania, ktorá podľa navrhovateľa nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a, b, f, k, j a preto je zmluvou bezpoplatkovou a bezúročnou, pričom predmetom úveru bola poskytnutá suma zo strany odporcu pre navrhovateľa vo výške 1.500,- € a v rámci rozhodcovského konania rozhodcovským rozsudkom bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť odporcovi ako poskytovateľovi úveru sumu 1.835,48,- € a príslušenstvo a zmluvnú pokutu. Oboznámením sa s obsahom takto predloženej zmluvy súd konštatuje, že i keď je uzatvorená zákonom predpísanej písomnej forme / § 9 ods. 1. Zák. č. 129/2010 Z.z. / neobsahuje údaje týkajúce sa finančného agenta prostredníctvom, ktorého bola uzatvorená táto zmluva v zmysle § 9 ods. 2. písm. b/, ďalej neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere resp. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru / § 9 ods. 2. písm. f/ napriek tomu, že odporca odkazoval na oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, neobsahuje ďalšie zákonné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2. písm. k/ a to výšku počet a termín splátok, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Súd potom čo podrobil takto uzatvorenú zmluvu súdnej kontrole konštatuje, že z titulu absencie vyššie uvedených zákonných náležitostí v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1. písm. b/ je nutné považovať poskytnutý úver, ktorý má charakter spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal preto za preukázané, že je daný tiež dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, tak ako sa v

konaní navrhovateľ domáhal i v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. j/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, keďže pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciacíe tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1. OSP a navrhovateľ, ktorý bol v konaní úspešný, uplatnil právo na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s trovami právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej pomoci á 61,87,- €, 5 x režijný paušál 8,04,- € ako i náhradu hotových výdavkov v súvislosti so stratou času na pojednávania dňa 24.7.2014, 2.10.2014 ako i cestovné v súvislosti s vykonaním týchto pojednávanií v celkovej sume 823,39,- €. Súd navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal právo na náhradu trov nie však vo výške uplatňovanej t.j. 823,39,- € ale len právo na náhradu trov konania vo výške 637,72,- € za nasledovné právne úkony: príprava, prevzatie, písomné podanie návrhu na začatie konania, písomné vyjadrenie 1.10.2014, účasť na pojednávanií dňa 2.10.2014, úkon á 61,87,- € / § 10 ods. 1. Vyhl. č. 655/2004 Zb / o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, úkon vo výške 1-4- - tny na nemeritórne pojednávania konané dňa 14.8.2014 / § 13 a/ ods. 4 vyššie citovaného zákona/, 5 x režijný paušál 8,04,- €, náhradu hotových výdavkov za stratu času na pojednávanií dňa 24.7.2014 / § 17 ods. 1 vyššie citovanej vyhlášky / za cestu vykonanú Košice - Žiar nad Hronom a späť 14 začatých polhodín á 13,40,- €, náhradu cestovného za cestu vykonanú na pojednávania tak ako to uplatňoval právny zástupca navrhovateľa 14.8.2014 Košice - Žiar nad Hronom a späť vo výške 127,48,- €, osobným motorovým vozidlom zn. Opel Astra ev. č. KE 264 HO pri cene PHM 1,499,- € / L, počet km 462 v paušálnej náhrade 0,183 €/km. Súd nepriznal právnym zástupcom vyčíslené hotové výdavky v súvislosti so stratou času na pojednávania zo dňa 2.10.2014 v súvislosti s vykonaním cesty Košice - Žiar nad Hronom a späť ako i náhradu cestovného na toto pojednávania vo výške 129,92,- €, pretože zistil, že v identický deň identické trovy v súvislosti s vynaloženými hotovými výdavkami na cestovné ako i náhrady stratu času uplatňuje právny zástupca navrhovateľa i v konaní vedenom pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9C 34/2014 a preto odporcu zaviazal len k náhrade trov konania v sume 637,72,- €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Toto právo strácajú tí účastníci konania, ktorí sa po vyhlásení rozhodnutia vzdali práva podať proti nemu odvolanie a to výslovne do zápisnice súdu.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Z.č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.